

Pénzt a föld alá

Nagy-Budapest megalkulásakor a fővároshoz csatolt területek városi rangot kaptak, de — éppen úgy, mint néhány munkáskertület — elsősorban a közműellátás szempontjából legfeljebb falusi színvonalról lehetett beszélni. Azóta milliárdokat fordítottak e területek fejlesztésére, a tanácselnökök nyilatkozatai mégsem egyöntetűen kedvezőek.

DR. ORSAI JÁNOS (X. kerület): — A vízellátási panaszok a közeljövőben megszűnnek. Több tároló is épül, köztük egy 20 000

köbméteres, ezek biztosítják, hogy a magasabb házakban is állandó legyen a nyomás, s a csúcspolyasztás idején is minden igényt ki tudjunk elégíteni. A Jászberényi úton csatornázunk, s ez nemcsak üzemi gondokat old meg, hanem a városzéli településen a lakosság közreműködésével családi házakat is rákapcsolhatunk a hálózatra. A kerületi lakosok és az üzemek sokszor segítenek, április 4-én készül el például így a Rottenbiller park, a város centrumában.

Parkok, árvízvédelem

VALACHI GYULA, XV. kerület: *Sürgős felújításra szorulna energia-hálózatunk. A jelenlegi nem bírja a terhelést, rendszeresen az áramingadozások. Lassú a csatornaépítés, évente legfeljebb 6—700 méternyi készül el. Ennél sokkal több kellene. Javasoltuk: az épülő úpalotai lakótelep főcsatornáját a kerületen át hozni, ezzel jelentős területen segíteni tudunk volna. A rövidebb utat választották, mert ez olcsóbb. Mi megértjük ezt a törekvést, de nálunk közművek szempontjából sokkal rosszabb a helyzet, mint a budapesti kerületek többségében. A Szilas patak szabályozására a*

közeli években sor kerül. Ez ma már elengedhetetlen, mert az ár rendszeresen előtötte a házakat.

DR. AMBRUS JÁNOS, XVIII. kerület: — Kerületen belül nagy a színvonalkülönbség a Lakatos utcai és a KISZ-lakótelep, valamint a régi lakónegyedek között. Az új településen természetesen teljes a közműellátottság, másutt viszont a jelentős fejlesztések ellenére is hiányos. Most kezdjük a régi települések felé a gázt bevezetni, az első utcát éppen a közelmúltban kapcsoltuk be. A vízvezeték-hálózat hossza állandóan nő, a csatornaépítés meg sem közelíti.

Petróleumlámpa és közmű

CZITRON LAJOS, XVII. kerület: — Öt község összevonásával alakult a kerület, 1950-ben

30 000 lakosunk volt, most 60 000. Akkoriban csak néhány kisebb utcában volt közmű, most már sokat

javult a helyzet. Hamarosan teljesen bekapcsolódunk a regionális vízműrendszerbe, új szivattyúházak is épülnek. Sok üzemmel közösen 70 millió forintos költséggel építünk egy új csatornahálózatot. Amikor minden községben volt már villany, nálunk 19 kilométer hosszúságban még petróleumlámpával világítottak. Az elmúlt években viszont nemcsak ezt a fénnyel foltot szüntettük meg, hanem olyan korszerűsítést is végrehajtottunk, amellyel tíz évig a maximális igényeket ki tudjuk elégíteni.

Gyorsabb fejlesztésre van szükség

Az elmúlt két évtized statisztikája minden nehézség ellenére kedvező, valóban rendkívül sokat tett a főváros a peremkerületek közműellátásának megoldására. Sok tekintetben azonban nem sikerült nagy változásokat elérni, s egy sor ellentmondással is találkozunk. Kedvező például, hogy a vízvezeték-hálózatot állandóan bővítik, viszont mivel ezek hossza 1000 kilométerrel több, mint a csatornáké, éppen a fejlesztett területeken fokozottak a gondok, egyre gyakoribbak a talajvízfeltérések.

A Budapesthez csatolt területek közül mindössze Újpestnek volt csatornahálózata, de ennek kicserélése is egyre sürgetőbb,

BARCZI GYULA, XXII. kerület: — A felszabadulás után a vízhálózat hossza 36,5 kilométer volt Budafokon, most 180 kilométer. A lakások 92 százaléka vízzel ellátott. A csatornák hossza viszont még ennek a 30 százalékát sem teszi ki, tehát növekedett a vízfelhasználás, de megoldatlan az elvezetés. Nagy eredmény, hogy két évvel ezelőtt csatlakozni tudunk a gázhálózathoz, s így bővítések is várhatók. Az útépitésnél nem lehet fenntartani a jelenlegi csigatempót, hiszen rendkívül kevés még a szilárd burkolatú utcánk.

mert már nem bírja a mai terhelést. A belső területeken is, ha meg akarják előzni a túlterhelések miatti zavarokat, csőtöréseket, a 80—100 éves érrendszer fokozatosan ki kell cserélni. A közművesítés föld alatti beruházásai milliárdokat visznek el. Ezek nélkül viszont nem létezhet a város, minden továbbfejledésnek ez az alapja. Nemcsak anyagi fedezet előteremtéséről van szó, hanem a munkálatok jobb szervezéséről, az eddiginél sokkal nagyobb fokú gépesítésről, az erőkoncentrációról, mert ezek nélkül gyors javulásra nem lehet számítani. Márpedig az élet gyorsabb előrelépést sürget.

Moldován Tamás